

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. LXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

54 R E I P O E N I T E N T I S
cui Domino, ita factum est; sit nomen Domini benedictum.

C A P. LXI.

ADhuc locutus est tibi spiritus meus, qui quidem promptus: carnis autem infirmæ, quæ flagella nimis formidat, longe alia est oratio. Tu scis insipientiam meam, Domine; timidus, pusillus, & infirmus animus meus à te non est absconditus; qui ad omnem, non solum advenientem, verum etiam impendentem malorum vim, debilitatur ac frangitur. Itaque vix flagellum exferes, vix brachium ad ferendum attolles, cum ego manum objiciam, atque, ut ignoscas, orabo: vix virgas expedies, lora parabis, cum, sicut oculi fervorum in manibus Dominorum suorum, ita erunt oculi mei ad te Dominum Deum meum, donec miserearis mei. Miserere mei, Domine, miserere mei; ac, si fieri potest, (sed quid inquam, fieri potest? omnia tibi possibile sunt,) sepositis flagellis, omissis animadversionibus, ardentissimi amoris tui igne, peccatorum meorum maculas elue, scorias iniquitatum mearum antiquarum atque recentium exure. proba me, Domine, proba cor meum hac perfectissima ac singulari ratione. flagella mancipiis, flagella hostibus adhibe; cum liberis, cum amicis, quales tu tibi nos esse voluisti, non metu, sed amore, non pœnis atque suppliciis, sed donis beneficiisque contende.

C A P.